

Timo Melakari, Mora

Första mötet med Söderberget i Mora ger lätt ett felaktigt intryck. Mot öster, söder och sydväst sträcker sig stora kalhyggen av äldre och nyera årgångar. Längre bortåt öster är skogen "välskött" intill tristess.

När väl chocken över skogsnäringens framfart lagt sig så lägger man märke till två branter mot söder och öster. Lägger man till detta det faktum att området ligger inom den stora Lädebrämnan, från slutet av 1800-talet, så ger berget ett mer sympatiskt intryck.

Det var under den senaste årliga detaljinventeringen av markvegetationen (läs lingonplockning) som jag lade märke till en ljungbuske som skiljde sig från de övriga. Blommorna var betydligt större och långsmalare än vanliga ljungblommor. Första tanken var att eftersom jag var nära toppen av berget, kunde det vara lappljung som hamnat där, det fanns ju vissa likheter med den. Vi har ju andra fjällväxter efter älven, fjällnejlika och kung Karls spira, så varför inte? Andra tanken var klockljung, men den hade jag inte sett tidigare och min flora var hemma i bokhyllan, så jag tog ett litet ex av plantan för närmare koll.

Det visade sig vara klockljung, som för första gången påvisats i Mora kommun. Vid ett återbesök två veckor senare hittade jag inte plantan. Alla ljungblommor var vissna, så jag får leta rätt på den nästa blomningstid.

En av de möjliga orsakerna till varför klockljungen finns där, är att efter Lädebrännan såddes området med västsvensk bergstall. Klockljungsfröna kan ha legat med i sådden. Då borde klockljungen också kunna växa på fler lokaler i området.

Vad blir manne nästa fynd vid detta allt intressantare berg?